

Biegnij ufnie

st.: O. W. Biegus

m.: S. Galas

1. Bie - gnij uf - nie du - szo bied - na na Du - kla - na
świę - ty grób, On po - cie - chę Ci wy - jed - na
i o - sto - ję w cza - sie prób. Z da - wien daw - na
przy tym gro - bie, któ - ry Lwo - wa strze - że gród,
w smut - kach, tro - skach, łzach, cho - ro - bie, szu - kał ul - gi zboż - ny lud.

2. Cała Polska, Ruś i Litwa

tu czerpały zdroje łask,
tu z serc rzewna szła modlitwa,
stąd bił cudów licznych blask.
Teraz Duklę Jan rozsławia,
która o rodaku swym
wciąż pamięta i Go stawia
za wzór walk z wszelakim złem.

3. Jan tu sługom swym rozdaje

zdrowie, siły, wzrok i słuch,
tu i śmierci moc ustaje,
tu zły ustępuje duch.
Tyle widać tutaj wotów,
co wciąż wdzięczność składa Mu,
znak to, że cię wesprzeć gotów,
tylko o to proś Go tu.